

Bir Kader ki

– enver-ozcaglayan · 10 Temmuz 2024

Bir Kader ki...

Bir kader ki geçemedim önüne,
Çaldı yerden yere, savurdu beni.
Ben kaçtıkça setler dikti önüme,
Yontulmaz biçime soktu bedeni.

Tutmaz oldu dizim, elim ayağım;
Dost mudur, düşman mı bilmem ağrılar?
Hergün kesiliyor çevremle bağım,
Şifanın yerini aldı sayrılar.

Artık sevmez oldum baharı, yazı;
Öksüz çocuk gibi çaresiz kaldım.
Erken vurdu bana kışın ayazı,
İlahi ikazı yeniden aldım.

Bahtın rüzgârları böyle mi vurur?
Çalmaz mı davullar dengi dengine?

Bu hazin gidiŖi kimler durdurur?
Demek yol g6r6nd6 artık engine...

13.06.2019
Fatih-İST.

Enver 6zçađlayan